

การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนรู้
ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนิสิต นักศึกษาครู*
A STUDY OF CURRENT STATES, PROBLEMS, AND NEEDS IN ENGLISH
COMMUNICATION SKILLS INSTRUCTION FOR PRE - SERVICE TEACHERS

ศุภธิดา โชติช่วง*, วิทวัฒน์ ชัตติยะมาน, นพเก้า ณ พัทลุง, กิตติธัช คงชะวัน
Supathida Shotchuang*, Wittawat Kattiyaman, Noppakao Na Phatthalung, Kittithat Khongchawan

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา ประเทศไทย

Faculty of Education, Thaksin University, Songkhla, Thailand

*Corresponding author E-mail: supathida.c@tsu.ac.th

*Tel:063-080-4178

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันตลอดจนปัญหาในการจัดการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาครูในระดับสถาบันอุดมศึกษาพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง โดยกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตนักศึกษาครูที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 123 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ตามสัดส่วนของสถาบัน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบสนทนากลุ่ม สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมนิสิตมีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.25$, $\sigma = 0.86$) โดยประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญมากที่สุดคือความวิตกกังวลต่อความถูกต้องทางหลักไวยากรณ์จนส่งผลทำให้พวกเขาไม่กล้าที่จะสื่อสารพูดคุยก่อนอย่างคล่องแคล่ว ($X = 3.61$, $S.D. = 0.94$) และความยากลำบากในการเลือกใช้คำศัพท์ให้มีความเหมาะสมกับบริบทของวิชาชีพครู ($X = 3.61$, $S.D. = 0.97$) สำหรับสภาพปัจจุบันและปัญหาทางด้านศาสตร์นั้น นิสิตระบุว่าอิทธิพลของโครงสร้างเสียงภาษาถิ่นเดิมส่งผลกระทบโดยตรงทำให้การออกเสียงภาษาอังกฤษขาดความชัดเจนและการลงเสียงหนักเบาไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล ($X = 3.10$, $S.D. = 0.88$) ส่วนด้านความต้องการในการจัดการเรียนรู้นั้น ในภาพรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ($X = 4.19$, $S.D. = 0.85$) โดยนิสิตมีความต้องการในระดับมากที่สุดให้ผู้สอนช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อลดความวิตกกังวล ($X = 4.70$, $S.D. = 0.67$) และต้องการการสนับสนุนและคำแนะนำจากอาจารย์ในขณะปฏิบัติกิจกรรม ($X = 4.50$, $S.D. = 0.71$)

คำสำคัญ: ความต้องการในการจัดการเรียนรู้, ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ, นิสิตนักศึกษาครู

Abstract

This research article aims to investigate the current conditions and problems regarding the management of English communication instruction for pre - service teachers in higher education institutions in the lower southern region. The sample used in this study consisted of 123 second - year student teachers majoring in English, who were selected through stratified random sampling

proportional to the size of each institution. The research instruments for data collection included questionnaires, in - depth interviews, and focus group discussions. The statistics used for data analysis were percentages, means, standard deviation, and content analysis. The research findings revealed that, overall, the students' opinions on the problems regarding English communication were at a moderate level ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.86). The most significant issues were anxiety over grammatical accuracy, which consequently deterred them from communicating fluently ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.94), and the difficulty in selecting vocabulary appropriate for the context of the teaching profession ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.97). Regarding the current conditions and phonetic problems, the students indicated that the influence of their native dialect's phonological structure directly affected their English pronunciation and stress patterns ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 0.88). In terms of the needs for instructional management, overall needs were at a high level ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.85), with the highest level of need expressed for instructors to help create a learning atmosphere that reduces anxiety ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.67), provide support and guidance during activities ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.71), and act as facilitators in organizing highly effective active learning activities rather than relying solely on conventional lectures.

Keywords: Needs for Instructional Management, English Communication Skills, Pre-service Teachers

บทนำ

ในยุคที่การศึกษาโลกเปลี่ยนผ่านสู่ความเป็นสากลอย่างรวดเร็ว ภาษาอังกฤษไม่ได้ทำหน้าที่เพียงแค่วิชาเรียนในตำรา แต่เป็นเครื่องมือยุทธศาสตร์ที่สำคัญสำหรับผู้ที่ครุมีอาชีพ การผลิตครูภาษาอังกฤษในปัจจุบันจึงต้องมุ่งบ่มเพาะสมรรถนะหลักตามหลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยเฉพาะ “สมรรถนะการสื่อสาร” ซึ่งถือเป็นกลไกพื้นฐานสำคัญในการถ่ายทอดความคิดและสร้างความเข้าใจอย่างเท่าทันต่อพลวัตสากล อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณามุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ทั้งจากสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด กลับพบช่องว่างระหว่างความคาดหวังในวิชาชีพกับระดับทักษะที่บัณฑิตทำได้จริง ข้อมูลจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาพบว่าระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยและนักศึกษาครูยังคงมีข้อจำกัดในการใช้งานจริง โดยเฉพาะปัญหาด้านความคล่องแคล่วและการออกเสียงที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล ซึ่งสถานศึกษาและผู้บริหารต่างคาดหวังให้ครูผู้สอนเป็นต้นแบบทางภาษาที่ถูกต้องแม่นยำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sitti, N. ที่ได้ศึกษาเรื่องข้อจำกัดด้านการออกเสียงและความคล่องแคล่วในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Sitti, N., 2015) สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานจริงที่ครูภาษาอังกฤษต้องเผชิญกับแรงกดดันจากชุมชนและผู้ปกครองที่ต้องการเห็นพัฒนาการทางภาษาที่ชัดเจนของบุตรหลาน ช่องว่างดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของความเป็นครุมีอาชีพ ดังเช่นที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุชนี เกษเมธีการุณ และนฤมล เจริญศิริพรกุล ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักศึกษาครู (ดุชนี เกษเมธีการุณ และนฤมล เจริญศิริพรกุล, 2545) จากปัญหาดังกล่าว การพัฒนานิสิตครูให้มีทักษะการสื่อสารที่เหนือกว่าระดับทั่วไปจึงเป็นภารกิจสำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การแก้ไขปัญหานี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องละทิ้งกระบวนทัศน์การจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิม แล้วหันมาบูรณาการการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning) ที่เน้นการสร้างบรรยากาศเชิงจิตวิทยาที่ปลอดภัยและการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อให้ นิสิตครูมีความพร้อมทั้งด้านทักษะและความมั่นใจก่อนก้าวออกไปปฏิบัติหน้าที่จริงอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษถือเป็นหัวใจสำคัญของวิชาชีพครู โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด ซึ่งครอบคลุมความสามารถใน 4 ด้าน ได้แก่ ความแม่นยำในการออกเสียง ความคล่องแคล่วในการโต้ตอบ การเข้าใจบริบทเชิงสังคม และความสามารถในการปรับตัวในสถานการณ์การสอน ทักษะเหล่านี้จำเป็นต้องผ่านการฝึกฝนอย่างเป็นระบบเพื่อให้ครูสามารถเป็นแบบอย่างที่ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ อาภรณ์ ใจเที่ยง ที่ระบุว่า ทักษะการรับสารทั้งการฟังและการอ่านเป็นพื้นฐานของการตีความข้อมูลที่ถูกต้อง (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2553) หากครูขาดทักษะส่วนนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลที่ตลาดเคลื่อน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา อักษรานุเคราะห์ ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องทักษะการส่งสาร: เครื่องมือในการสร้างปฏิสัมพันธ์และการถ่ายทอดความคิด (สุพัตรา อักษรานุเคราะห์, 2550)

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ปัจจุบัน สถิติความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย รวมถึงนิสิตนักศึกษาครูส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะข้อจำกัดด้านความคล่องแคล่วในการสื่อสารและการออกเสียงที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sitti, N. ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการสื่อสารและความต้องการของนิสิตนักศึกษาครู (Sitti, N., 2015) ในขณะที่ยังมองและความต้องการของ สถานศึกษาตลอดจนผู้บริหารสถานศึกษาต่อครูภาษาอังกฤษรุ่นใหม่ที่มีความคาดหวังสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง สถานศึกษาต้องการครูผู้สอนที่เป็นต้นแบบทางภาษา มีความมั่นใจ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารเพื่อสร้าง ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุชนิ เกษเมธีการุณ และนฤมล เจริญศิริพรกุล ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ของนักศึกษาครู (ดุชนิ เกษเมธีการุณ และนฤมล เจริญศิริพรกุล, 2545) ดังนั้น การที่นิสิตครูยังคงมีช่องว่าง ระหว่างระดับทักษะที่ทำได้จริงกับความคาดหวังของวิชาชีพ จึงเป็นอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ ของการจัดการเรียนรู้ในระยะยาว และเป็นโจทย์สำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาต้องเร่งยกระดับการพัฒนา อย่างเป็นรูปธรรม

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการดำเนินการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และ ความต้องการในการจัดการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาครู” เพื่อเป็นบันไดก้าวแรก สู่การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษที่สามารถสร้างครูมืออาชีพให้มีความพร้อมทั้งทักษะและความมั่นใจ ก่อนที่พวกเขาจะออกไปทำหน้าที่แม่พิมพ์ของชาติอย่างสง่างามในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

นิสิต นักศึกษาครู ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ในสถาบันอุดมศึกษาพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง 7 จังหวัด ได้แก่ สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการฟังและพูด ภาษาอังกฤษ 1 หรือรายวิชาที่เกี่ยวข้องในโครงสร้างหลักสูตรผลิตครูภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 รวมทั้งสิ้น 184 คน จาก 6 หน่วยงานทางการศึกษา ดังนี้

- 1.1.1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จำนวน 32 คน
- 1.1.2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง จำนวน 25 คน
- 1.1.3 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา จำนวน 30 คน
- 1.1.4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 30 คน
- 1.1.5 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 30 คน

1.1.6 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 37 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด 184 คน โดยอ้างอิงตามตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 123 คน

1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

การกำหนดและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการด้วย การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ผู้วิจัยทำการจัดแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็นชั้นภูมิ (Strata) ตามสังกัดสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 6 แห่งในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง เพื่อให้ครอบคลุมและเป็นตัวแทนของประชากรในแต่ละสถาบัน

ขั้นตอนที่ 2 การคำนวณสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถาบัน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างรวมจำนวน 123 คน จากประชากรทั้งหมด 184 คน โดยคำนวณตามสัดส่วนของประชากรจริงในแต่ละสถาบัน ซึ่งส่งผลให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายสถาบัน ดังนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา (ประชากร 32 คน) สุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง (ประชากร 25 คน) สุ่มตัวอย่างจำนวน 17 คน

วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา (ประชากร 30 คน) สุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (ประชากร 30 คน) สุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา (ประชากร 30 คน) สุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี (ประชากร 37 คน) สุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน

ขั้นตอนที่ 3 การสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในแต่ละสถาบัน ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มรายชื่อโดยใช้วิธีการจับสลากรายชื่อ (Lottery Method) หรือการสุ่มรายบุคคลให้ครบถ้วนตามจำนวนสัดส่วนที่คำนวณไว้ของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่พร้อมสำหรับการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณต่อไป

2. เครื่องมือและการหาคุณภาพ

2.1 เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้มาตรวัดประมาณค่า ตามแนวคิดของ Likert, R. (Likert, R., 1932) แบ่งคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) และน้อยที่สุด (1) โดยโครงสร้างของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจต่อการประสบการณ์การเรียนรู้ตามสภาพจริง จำนวน 3 ข้อ (ข้อที่ 1 - 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจด้านสถานการณ์จำลอง ภาระงานที่ทำหาย และความทันสมัยของเนื้อหาการสอน

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการทำงานร่วมกันและการสื่อสาร จำนวน 3 ข้อ (ข้อที่ 4 - 6) เพื่อประเมินความพึงพอใจด้านการทำงานร่วมกันในกลุ่ม การแสดงออกอย่างอิสระ และการผสมผสานการสอน โฟนิิกส์

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการได้รับผลย้อนกลับและการประเมินตามสภาพจริง จำนวน 3 ข้อ (ข้อที่ 7 - 9) เพื่อประเมินความพึงพอใจด้านการได้รับคำแนะนำ (Feedback) จากอาจารย์ เกณฑ์การประเมิน (Rubrics) และกิจกรรมการสะท้อนคิด (Reflection)

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจต่อประโยชน์ในการประยุกต์ใช้และพัฒนาสมรรถนะครู จำนวน 3 ข้อ (ข้อที่ 10 - 12) เพื่อประเมินความมั่นใจในการสื่อสาร การนำไปประยุกต์ใช้ในการฝึกปฏิบัติการสอน และความพึงพอใจในภาพรวม

นอกจากนี้ ในส่วนท้ายของแบบสอบถามยังมีข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open - ended Questionnaire) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะหรือสภาพปัญหาอื่น ๆ และ ข้อเสนอแนะหรือความต้องการอื่น ๆ ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเชิงปริมาณ

2.2.1 นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (ด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2 ท่าน ด้านหลักสูตรและการสอน 2 ท่าน และด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน) เพื่อพิจารณาความสอดคล้อง พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า Index of Item Objective Congruence อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00

2.2.2 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try - out) กับนิสิตนักศึกษาครู ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

2.3 เมื่อได้ผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามในระยะแรกแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลเชิงลึกในระยะที่ 2 โดยใช้เครื่องมือและการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

2.3.1 ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย

2.3.1.1 ตัวแทนนิสิตนักศึกษาครู ชั้นปีที่ 3 จำนวน 9 คน (ผู้ที่ผ่านการเรียน รายวิชาการฟังและพูดภาษาอังกฤษมาแล้ว) เพื่อเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม สะท้อนปัญหาเชิงลึกในระดับศาสตร์ และอุปสรรคการสื่อสาร

2.3.1.2 อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน คัดเลือกด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากอาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาที่มี ประสบการณ์การสอนและการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ด้าน จำนวน 5 ท่าน คัดเลือกด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อเข้าร่วมการสัมภาษณ์เชิงลึก

2.3.2 ผู้วิจัยเข้าสังเกตการณ์เพื่อบันทึกพฤติกรรมการสื่อสารและข้อผิดพลาดทางการออกเสียง จริงในชั้นเรียนรายวิชาการฟังและพูดภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ในการ ออกแบบภาระงานที่สมจริงต่อไป

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบสำรวจเชิงลำดับขั้นตอน (Exploratory Sequential Design) ซึ่งมุ่งเน้นการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในระยะแรกเพื่อสำรวจภาพรวมของสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ จากนั้นจึงดำเนินการเก็บ รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในระยะต่อมาเพื่อขยายความ ต่อยอด และทำความเข้าใจบริบทเชิงลึก พร้อมทั้งนำข้อมูลทั้งสองส่วนมาทำการบูรณาการและตรวจสอบสามเส้า (Data Triangulation) เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่สมบูรณ์และมีความน่าเชื่อถือสูงสุด โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Phase)

วัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจและวัดระดับความคิดเห็นในภาพรวมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาครู

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ นิสิตนักศึกษาครู ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ในสถาบันอุดมศึกษาพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง 7 จังหวัด ได้แก่ สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการฟังและพูดภาษาอังกฤษ 1 หรือรายวิชาที่เกี่ยวข้อง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 รวมทั้งสิ้น 184 คน จาก 6 หน่วยงานทางการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด 184 คน โดยอ้างอิงตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 123 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยจัดกลุ่มประชากรตามรายชื่อสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 6 แห่ง กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถาบันตามสัดส่วนของประชากรจริง และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากรายชื่อ นิสิตให้ได้ตามจำนวนที่คำนวณไว้

เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ เป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert, R. (Likert, R., 1932) การหาคุณภาพ นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องเชิงเนื้อหา พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try - out) กับนิสิตนักศึกษาครูชั้นปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 6 แห่ง และจัดเก็บข้อมูลผ่านระบบออนไลน์หรือแบบสอบถามในช่วงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 2 การศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Phase)

วัตถุประสงค์ เพื่อเจาะลึกและทำความเข้าใจสาเหตุของปัญหาเชิงพฤติกรรม ข้อจำกัดด้านสัทศาสตร์ อิทธิพลของภาษาถิ่น และแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์วิชาชีพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยคัดเลือกด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย

ตัวแทนนิสิตนักศึกษาครู ชั้นปีที่ 3 จำนวน 9 คน (ผู้ที่ผ่านการเรียนรายวิชาการฟังและพูดภาษาอังกฤษมาแล้ว) สำหรับการสนทนากลุ่ม

อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (ด้านภาษาอังกฤษ หลักสูตร และการวัดประเมินผล) จำนวน 5 ท่าน สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก

เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสนทนากลุ่ม แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบบันทึกการสังเกตการณ์ในชั้นเรียน รายวิชาการฟังและพูดภาษาอังกฤษ เพื่อบันทึกพฤติกรรมการสื่อสารและข้อผิดพลาดทางการออกเสียงจริง

การหาคุณภาพโดยการนำเครื่องมือตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของประเด็นคำถาม โดยผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกัน

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการจัดสนทนากลุ่ม สัมภาษณ์เชิงลึก และเข้าสังเกตการณ์ในชั้นเรียนจริง นำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหา โดยการถอดความ จัดหมวดหมู่ ตีความ และสรุปความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล

ระยะที่ 3 การบูรณาการและตรวจสอบข้อมูล (Data Integration & Triangulation)

วัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและสังเคราะห์ข้อค้นพบทั้งหมดให้เป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์

กลุ่มเป้าหมาย/แหล่งข้อมูล ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม และข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสนทนา กลุ่ม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตการณ์

เครื่องมือและวิธีการดำเนินการ นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองส่วนมาทำการตรวจสอบสามเส้า (Data Triangulation) เพื่อยืนยันความสอดคล้องของประเด็นสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ ให้มีความถูกต้องเที่ยงตรงสูงสุด และสังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดเพื่อกำหนดเป็นฐานข้อมูลสารสนเทศเชิงประจักษ์และกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning) บูรณาการหลักศาสตร์ต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาและศึกษาความเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตนักศึกษาครู

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารเชิงนโยบาย หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567) มหาวิทยาลัยทักษิณ และมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่าหลักสูตรมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตครูฐานสมรรถนะที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องแม่นยำเพื่อเป็นต้นแบบทางภาษาให้กับนักเรียนในอนาคต ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมจากนิสิตกลุ่มตัวอย่าง เพื่อสะท้อนภาพสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการเรียนทักษะการสื่อสาร

ข้อ	ประเด็นข้อสอบถาม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	ปัญหาการแยกแยะและออกเสียงหน่วยเสียงที่ใกล้เคียงกัน (เช่น /s/ กับ /z/ หรือ /ch/ กับ /sh/)	2.90	1.08	ปานกลาง	10
2	โครงสร้างเสียงภาษาถิ่นเดิมที่ส่งผลให้การออกเสียงภาษาอังกฤษขาดความชัดเจน	3.10	0.88	ปานกลาง	7
3	ความสับสนในการลงเสียงหนักเบา (Word Stress) ในคำศัพท์ที่มีหลายพยางค์	3.23	0.91	ปานกลาง	5
4	ขาดความมั่นใจในการออกเสียงท้ายคำ (Final Sounds) เช่น /-ed/, /-s/, /-ce/	3.00	1.04	ปานกลาง	9
5	ความกังวลเรื่องความถูกต้องทางไวยากรณ์จนไม่กล้าสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว (Fluency)	3.61	0.94	มาก	1
6	ปัญหาการอ่านออกเสียงคำศัพท์ใหม่ที่ยังไม่เคยเรียนผ่านการถอดรหัส (Decoding)	3.29	0.64	ปานกลาง	4
7	การขาดท่วงทำนองเสียง (Intonation) ที่เหมาะสมในการอ่านหรือพูดในสถานการณ์จริง	3.19	0.76	ปานกลาง	6
8	ความยากลำบากในการใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบทวิชาชีพครู (Professional Tone)	3.61	0.97	มาก	2
9	ข้อจำกัดในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นระบบเมื่อต้องเขียนอีเมลหรือข้อความสื่อสาร	3.48	0.52	ปานกลาง	3
10	ความรู้สึกลังเลเมื่อต้องสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลองที่ซับซ้อน	3.10	0.87	ปานกลาง	8
รวมทั้งหมด (จำนวนข้อ n = 10)		3.25	0.86	ปานกลาง	

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 1 เกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อสภาพปัญหาในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่าในภาพรวมนิสิตมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.86) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความกังวลเรื่องความถูกต้องทางไวยากรณ์จนไม่กล้าสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว เป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.94) และความยากลำบากในการใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบทวิชาชีพครู เป็นอันดับที่ 2 ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.97) รองลงมาในอันดับที่ 3 คือ ข้อจำกัดในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นระบบเมื่อต้องเขียนอีเมลหรือข้อความสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.52) สำหรับประเด็นอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับดังแสดงในตาราง จากผลการวิเคราะห์สะท้อนให้เห็นว่าปัญหาเชิงพฤติกรรมและการจัดการความกังวลรวมถึงทักษะการประยุกต์ใช้ภาษาในบริบทเฉพาะทาง เป็นอุปสรรคสำคัญที่นิสิตตระหนักถึงมากกว่าปัญหาด้านสัทศาสตร์พื้นฐานรายหน่วยเสีย

ตารางที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร

ข้อ	ประเด็นข้อสอบถาม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	ต้องการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลอง (Simulation) ที่พบได้จริงในวิชาชีพครู	3.90	0.99	มาก	9
2	ต้องการฝึกพินิจเพื่อนำไปใช้แก้ไขปัญหการอ่านและการพูดของตนเองโดยตรง	4.00	1.05	มาก	8
3	ต้องการภาระงาน (Authentic Tasks) ที่เน้นการแก้ปัญหาจริงมากกว่าการทำแบบฝึกหัด	3.60	1.26	มาก	10
4	ต้องการใช้สื่อมัลติมีเดียและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.40	0.84	มาก	3
5	ต้องการโอกาสในการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Collaboration) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้	4.10	0.99	มาก	7
6	ต้องการการสนับสนุนและคำแนะนำจากอาจารย์ ในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม	4.50	0.71	มากที่สุด	2
7	ต้องการกิจกรรมการสะท้อนคิด (Reflection) เพื่อประเมินพัฒนาการของตนเอง	4.20	0.92	มาก	6
8	ต้องการสร้างสรรค์ผลผลิตจากการสื่อสารที่สมบูรณ์และใช้งานได้จริง	4.20	0.79	มาก	5
9	ต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่บูรณาการทั้ง ฟัง พูด อ่าน และเขียน ในภารกิจเดียวกัน	4.30	0.48	มาก	4
10	ต้องการบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้กล้าลองผิดลองถูกโดยไม่ถูกตำหนิ	4.70	0.67	มากที่สุด	1
รวมทั้งหมด (จำนวนข้อ n = 10)		4.19	0.85		

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 2 เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่าในภาพรวมนิสิตมีความคิดเห็นต่อความต้องการในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.85) โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับที่ 1 คือ ต้องการบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้กล้าลองผิดลองถูกโดยไม่ถูกตำหนิ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.67) รองลงมาเป็นอันดับที่ 2 คือ ต้องการการสนับสนุนและคำแนะนำจากอาจารย์ในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.71) ส่วนประเด็นความต้องการในระดับมากที่สุดลำดับอื่น ๆ ได้แก่ การใช้สื่อมัลติมีเดียและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.84) การพัฒนาทักษะการสื่อสารที่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.48) ตามลำดับจนถึงลำดับสุดท้ายคือต้องการภาระงานที่เน้นการแก้ปัญหาจริง ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 1.26) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านิสิตต้องการรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นมิติด้านจิตวิทยาภาษา บรรยากาศเชิงบวก และการชี้แนะใกล้ชิดจากผู้สอน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่มกับตัวแทนนิสิตนักศึกษาครู ชั้นปีที่ 3 จำนวน 9 คน (ซึ่งเป็นผู้ที่ผ่านการเรียนรายวิชาการฟังและพูดภาษาอังกฤษมาแล้ว) เพื่อสะท้อนข้อมูลปัญหาและความต้องการสรุปสาระสำคัญได้ว่า รูปแบบการสอนเดิมเน้นการท่องจำและขาดการเชื่อมโยงกับบริบทวิชาชีพครู ส่งผลให้เกิดความกังวลและขาดความมั่นใจในการสื่อสารเมื่อเผชิญสถานการณ์จริง โดยเฉพาะอิทธิพลจากภาษาถิ่นได้ที่ส่งผลต่อการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำและการลงเสียงหนักเบาที่ผิดเพี้ยน ทั้งนี้ นิสิตมีความต้องการสูงในการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองวิชาชีพและกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติภายใต้บรรยากาศเชิงบวกเพื่อสร้างความมั่นใจก่อนออกฝึกสอนจริง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน เกี่ยวกับอุปสรรคและกลยุทธ์การสอน สรุปได้ว่า อุปสรรคสำคัญในการสื่อสารของนิสิตคือการเผชิญกับกำแพงด้านจิตวิทยาจากความวิตกกังวลและความกลัวในการถูกตัดสิน ซึ่งส่งผลให้เกิดพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการแสดงออก ประกอบกับการขาดสภาพแวดล้อมทางภาษาที่เอื้อต่อการฝึกฝนจริงทำให้ทักษะการพูดถูกจำกัดอยู่เพียงการท่องจำ ในด้านระบบเสียงอิทธิพลของภาษาถิ่นได้ส่งผลชัดเจนต่อการละเสียงพยัญชนะท้ายคำและความผิดเพี้ยนของท่วงทำนองเสียงจากการติดจังหวะการลงน้ำหนักที่เท่ากันทุกพยางค์ การแก้ไขจึงต้องอาศัยการสอนเชิงเปรียบเทียบและการปรับฐานกรณีอย่างเป็นระบบ ในขณะที่กลยุทธ์การสอนสู่ความสำเร็จนั้นจำเป็นต้องเน้นบรรยากาศที่ปลอดภัยเพื่อส่งเสริมความสนใจและควบคุมไปกับการใช้เทคโนโลยีและสถานการณ์จำลองที่สะท้อนบริบทวิชาชีพจริง ทั้งนี้การพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษยุคใหม่ต้องมุ่งเน้นการเป็นต้นแบบทางภาษาที่ถูกต้อง โดยบูรณาการหลักโพลีกันส์ผ่านการสร้างความเข้าใจเชิงลึกที่สามารถนำไปถ่ายทอดต่อนักเรียนได้

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จำนวน 5 ท่าน เกี่ยวกับแนวคิดนวัตกรรมและการบูรณาการทฤษฎี สรุปได้ว่า การแก้ไขปัญหาการออกเสียงที่ฝังรากลึกในนิสิตครูภาษาอังกฤษจำเป็นต้องอาศัยการประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการปรับฐานกรณี อาทิ การใช้ภาพเคลื่อนไหวหรือระบบปัญญาประดิษฐ์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเห็นข้อผิดพลาดเชิงประจักษ์และสามารถแก้ไขตนเองได้อย่างแม่นยำ ควบคู่ไปกับการใช้สถานการณ์สมมติหรือบทบาทสมมติเพื่อสลายพฤติกรรมเดิมและสร้างความจำกล้ำเนื้อใหม่ที่ถูกต้องสำหรับการบูรณาการหลักศาสตร์ผ่านการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามแนวคิดของ Herrington นั้น จำเป็นต้องเริ่มจากการกำหนดภารกิจที่ทำนายในวิชาชีพครูเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของทักษะดังกล่าว โดยต้องเน้นกระบวนการทำงานร่วมกันเป็นทีมและการสะท้อนคิดในทุกกระยะของการปฏิบัติงาน เพื่อเชื่อมโยงองค์ความรู้เชิงทฤษฎีสู่การเป็นผู้ออกแบบสื่อการสอนที่เป็นต้นแบบทางภาษาที่ถูกต้อง ในส่วนของการประเมินสมรรถนะนั้นต้องมีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน โดยในช่วงแรกควรให้ความสำคัญกับความสนใจและสร้างความมั่นใจก่อนจะยกระดับสู่ความถูกต้องแม่นยำเพื่อรองรับความเป็นวิชาชีพครู โดยนิยามความผิดพลาดที่ยอมรับได้ต้องไม่ทำลายโครงสร้างความหมายหลักและไม่เป็นอุปสรรคต่อความเป็นต้นแบบทางภาษาที่ดี ทั้งนี้ควรเน้นการประเมินแบบรอบทิศทางที่ให้ความสำคัญกับการสร้างแรงจูงใจและการตระหนักรู้ในตนเองมากกว่าการตัดสินด้วยคะแนนเพียงอย่างเดียว

อภิปรายผล

1. อภิปรายผลประเด็นสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาครู

จากผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการสื่อสาร พบว่านิสิตมีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ได้แก่ ความกังวลเรื่องความถูกต้องทางไวยากรณ์จนไม่กล้าสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว และความยากลำบากในการใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบทวิชาชีพครู ประกอบกับปัญหาด้านอิทธิพลของโครงสร้างเสียงภาษาถิ่นได้ที่ส่งผลต่อการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำและการลงเสียงหนักเบา สาเหตุที่นิสิตมีความวิตกกังวลสูงเกิดจากความกดดันทางจิตวิทยาในการต้องเป็น

“ต้นแบบทางภาษาที่สมบูรณ์แบบ” ทำให้เกิดความกลัวที่จะทำผิดพลาดและกลัวการถูกตัดสินจากผู้สอนหรือเพื่อนร่วมชั้น จนสร้างกำแพงปิดกั้นตนเองและเลือกที่จะนิ่งเงียบ ประกอบกับบรรยากาศในชั้นเรียนแบบดั้งเดิมที่ขาดพื้นที่ปลอดภัยทางจิตวิทยา (Psychological Safety) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยของ Horwitz, E. et al. ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความวิตกกังวลในชั้นเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งชี้ว่าความวิตกกังวลในการสื่อสารส่งผลโดยตรงต่อสมรรถภาพทางภาษา (Horwitz, E. et al., 1986) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jenkins, J. ที่ได้ศึกษาเรื่องระบบเสียงของภาษาอังกฤษในฐานะภาษาอิงลิชกลาสสุม ซึ่งระบุว่าอิทธิพลของภาษาแม่ส่งผลต่อการออกเสียงในระดับหน่วยเสียงและทำนองเสียง (Jenkins, J., 2000) ตลอดจนสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sitti, N. ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการสื่อสารและความต้องการของนิสิตนักศึกษาครู ซึ่งยืนยันตรงกันว่าข้อจำกัดด้านการออกเสียงและความกลัวในการสื่อสารเป็นอุปสรรคสำคัญ (Sitti, N., 2015)

2. อภิปรายผลประเด็นความต้องการในการจัดการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร พบว่าในภาพรวมนิสิตมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นที่มีความต้องการสูงสุดในระดับมากที่สุด ได้แก่ ต้องการบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้กล้าลองผิดลองถูกโดยไม่ถูกตำหนิ และต้องการการสนับสนุนและคำแนะนำจากอาจารย์ในขณะปฏิบัติกิจกรรม ตลอดจนต้องการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองที่พบได้จริงในวิชาชีพครู สาเหตุที่นิสิตมีความต้องการดังกล่าวเนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนเดิมที่เน้นการท่องจำยังขาดการเชื่อมโยงกับบริบทวิชาชีพครู ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Herrington, J., Reeves, T. C. & Oliver, R. ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง ซึ่งระบุว่าการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพเมื่อผู้เรียนได้เผชิญกับสถานการณ์จริงที่ซับซ้อนและมีภาระงานที่ต้องบูรณาการความรู้หลายด้าน (Herrington, J. et al., 2010)

3. อภิปรายผลประเด็นแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารและสหศาสตร์

จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ สะท้อนให้เห็นว่าแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารและสหศาสตร์ควรให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัย การบูรณาการหลักสหศาสตร์ผ่านการเรียนรู้ตามสภาพจริง การประเมินที่ยืดหยุ่นโดยให้น้ำหนักกับความถี่ในเชิงต้น รวมถึงการใช้นวัตกรรมทางเทคโนโลยี เช่น ระบบปัญญาประดิษฐ์เพื่อช่วยตรวจสอบการออกเสียง แนวทางดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wiggins, G. ที่ได้ศึกษาเรื่องการประเมินตามสภาพจริงเพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน (Wiggins, G., 1998)

สรุปและข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษควรปรับบทบาทจากผู้บรรยายสู่การเป็นผู้อำนวยความสะดวก โดยออกแบบสถานการณ์จำลองที่เน้นวิชาชีพครู เช่น การใช้ภาษาอังกฤษในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษา เพื่อให้ นิสิตเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และควรส่งเสริมให้นิสิตใช้ระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) หรือแอปพลิเคชันวิเคราะห์เสียงในการฝึกฝนออกเสียงด้วยตนเอง เพื่อลดความประมาทจากการถูกตำหนิโดยตรงจากอาจารย์หรือเพื่อนร่วมชั้น และช่วยให้เห็นจุดบกพร่องที่ต้องแก้ไขอย่างเป็นระบบ ส่วนข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการติดตามพัฒนาการของนิสิตกลุ่มตัวอย่างหลังผ่านการเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เพื่อดูว่าผลสัมฤทธิ์คงทนในระยะยาวและสามารถนำไปใช้ได้จริงในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหรือไม่ ควรทดลองนำรูปแบบการเรียนรู้นี้ไปใช้กับนิสิตสาขาวิชาอื่นที่ไม่ใช่เอกภาษาอังกฤษ เพื่อทดสอบความสามารถในการปรับใช้ และศึกษาแนวทางในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษให้แก่ครูทุกสาขาวิชาในพื้นที่ ตลอดจนควรดำเนินการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อวัดประสิทธิผลของการใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการใช้เทคโนโลยี AI ในการแก้ไขปัญหการออกเสียง

เอกสารอ้างอิง

- ดุชนิ เกษเมธีการุณ และนฤมล เจริญศิริพรกุล. (2545). การศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักศึกษาครู. วารสารวิชาการศึกษา, 12(2), 45-58.
- สุพัตรา อักษรานุเคราะห์. (2550). ทักษะการส่งสาร: เครื่องมือในการสร้างปฏิสัมพันธ์และการถ่ายทอดความคิด. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). ทักษะการรับสาร: พื้นฐานของการตีความข้อมูล. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- Herrington, J. et al. (2010). A Guide to Authentic e-Learning. London: Routledge.
- Horwitz, E. et al. (1986). Foreign Language Classroom Anxiety. The Modern Language Journal, 70(2), 125-132.
- Jenkins, J. (2000). The Phonology of English as an International Language. Oxford: Oxford University Press.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- Likert, R. (1932). A Technique for the Measurement of Attitudes. Archives of Psychology, 22(140), 1-55.
- Sitti, N. (2015). English Communication Problems and Needs of Pre-Service Teachers in Higher Education. Journal of Educational Research and Practice, 5(1), 89-102.
- Wiggins, G. (1998). Educative Assessment: Designing Assessments to Inform and Improve Student Performance. San Francisco: Jossey-Bass.